

[Arnth Jensen.]

Vederlagene rimelige set i Forhold til alt andet. Om der muligvis, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte, skal ske en eller anden lille Ændring — ja, det vil jeg ogsaa være villig til at overveje. Der er da heller ikke mig bekendt hverken i Pressen eller paa anden Maade taget til Orde imod denne Del af Lovforslaget.

Derimod er Lovforslagets anden Del, der drejer sig om Efterlønnen eller Pensionen, i højere Grad blevet kommenteret, særlig i Pressen. Men det var jo egentlig kun at forudse, at noget saadant vilde ske, selv om man maaske nok kan sige, at der har været visse Ovraskelser, bl. a. med Hensyn til den Maade, nogle af disse Artikler er skrevet paa. Men jeg tror, at der paa adskillige Omraader har været nogen Misforstaaelse angaaende, hvad det egentlig er, man tilstræber, og jeg tror, at med lidt mere Ro i Sindet og med lidt større Nøgternhed vilde man maaske ikke have fundet Forslaget saa skrækindjagende, som mange nu har villet gøre det til. Jeg er imidlertid fuldstændig enig med de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. H. C. Hansen i, at det er jo en Ting, vi kan overveje i et Udvalg, om der skulde være et og andet at rette. Ogsaa jeg kan give Tilsagn om, at mit Parti vil være med i en rolig Overvejelse af dette Forslag. Det er jo, som der er nævnt, behandlet i Præsidiets, og jeg kan tilføje — det burde maaske det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa have tilføjet —, at det ikke blot er behandlet i Præsidiets, men det er tiltraadt af samtlige Partiformænd med Undtagelse af den kommunistiske. Derfor kan jeg godt forstaa, det ærede Medlem siger, at han føler sig bundet, og at Partiet føler sig bundet. Det maa man ogsaa gaa ud fra, og derfor maa jeg sige paa samme Maade for vort Vedkommende, at der er givet Tilsagn, selv om det blev meddelt, at det ikke var enstemmig Tilsagn, og saa maa det være saadan, at ogsaa vi føler os bundet til at gaa ind i en redelig og ærlig Forhandling om dette Forslag.

Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt gøre yderligere Bemærkninger, men som de øvrige Ordførere anbefale, at Lovforslaget henvises til et Udvalg og der bliver gjort til Genstand for en nøgtern og rolig Overvejelse.

Aksel Larsen: Vi erkender, at naar Hensyn tages til Prisniveauet, til Skatterne og til de Forpligtelser og Udgifter, der kan følge af Ministres Stilling, saa er det rimeligt at forhøje det Vederlag, man hidtil har

betalt dem, et Vederlag, der har været gældende fra 1927. Det er meget muligt, at man i 1927 har sat det saa højt, at det i hvert Fald absolut ikke var for lavt, men kunde anses for at være meget rimeligt, men det ændrer ikke det Faktum, at siden 1927 er der sket en kolossal Forskydning i Udgiftsniveauet, og derfor maa det være rimeligt at foretage en Forandring.

Det er maaske umuligt at komme bort fra det System, man anvender ogsaa her, at man ikke siger i Loven, hvor meget de paagældende skal have i Løn eller Vederlag, men fastsætter en Grundløn og et Tillæg. Jeg havde helst set, man havde sagt: de skal fra nu af have saa og saa meget, og saa kan det reguleres efter Pristallet paa en eller anden Maade. Men det ønsker man altsaa ikke, og naar man ikke ønsker det, mener jeg, at man da i hvert Fald lige saa godt kan oplyse, hvor meget det drejer sig om. Ikke for det — enhver kan jo naturligvis selv regne det ud, men alligevel synes jeg, det er rimeligt, at det bliver oplyst, hvor meget det drejer sig om i Kroner og Øre. Der skal gives 18 000 Kr. aarlig i Vederlag til Ministre plus et Honorartillæg paa 35 pCt., det vil altsaa sige 24 300 Kr. aarlig eller en Stigning fra 1 500 Kr. maanedlig til ca. 2 000 Kr. maanedlig. For Pensionernes Vedkommende kommer det til at ligge saaledes, at den laveste Pension bliver 1 800 Kr. aarlig plus 35 pCt., i alt 2 430 Kr. aarlig, og den højeste Pension bliver 9 000 Kr. plus 35 pCt., i alt 12 150 Kr. aarlig.

Vi finder i Henhold til de Betragtninger, jeg har anført, at det ikke kan anses for urimeligt at foretage den foreslaede Forhøjelse, og vil tilsige Lovforslaget velvillig Behandling.

Jeg er dog nødt til at fremkomme med endnu en Bemærkning, dels i Anledning af det, der hidtil har været fremført vedrørende Begrundelsen for at forhøje Ministerløningerne, og dels i Anledning af, hvad der har været fremført her af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg mener ingenlunde, at Ministre ubetinget bør være de højest lønnede i Landet, og jeg mener heller ikke, at de ubetinget bør være de højest lønnede i Statens Tjeneste. De højest lønnede i Landet, vil man sikkert erkende, at de rent praktisk ikke kan blive. Jeg tror ikke, Staten kunde indlade sig paa at give 300 000—400 000 Kr. aarlig til Ministre, og det skulde den jo gøre for at kravle op over, hvad Skibsredere som A. P. Møller kan faa i aarlig Løn. Men jeg mener heller ikke, at det ubetinget er saadan, at Ministrene skal være